

Становище

за дисертационния труд на редовния докторант в катедра „История на България“ при Историческия факултет на СУ „Св. Климент Охридски“ СИМЕОН ВАЛЕНТИНОВ ХИНКОВСКИ с научен ръководител акад. Васил Гюзелев на тема „Генуезката република и българите през XIII-XV в.“ за присъждане на образователната и научна степен „Доктор“

Предмет на изследване в дисертационния труд са отношенията между Генуезката република, Българското царство и българите през XIII-XV в. Не може да има никакво съмнение, че това е един от значимите проблеми в съвременната медиевистика, който все още не е бил подлаган на цялостна аналитична преценка. Това ми дава основание да посоча, че темата на дисертацията е успешно избрана.

Уводната част на труда разкрива убедително цялостната методология на изследването, неговите цели и задачи. Много добре е обоснован неговият хронологически обхват. Показана е отлична ориентация в сложния характер на въпросите, които са свързани с проучвания от автора проблем. Видно е също така, че докторантът познава задълбочено както изворовия материал, така и значителната по обем литература, имаща отношение към изследваната от него тема. Работата на С. Хинковски в Държавния архив на Генуа през 2013 г. му позволява да обогати изворовата база с нови нотариални документи за покупко-продажба на българи като роби. Наред с това той притежава необходимата езикова подготовка, която в случая е от съществено значение.

Структурата на дисертацията има диференциран характер, който разкрива ясно насоките на изследването и основните въпроси, подложени на подробен анализ от страна на нейния автор. Материалът е организиран в четири глави като всяка една от тях е посветена на проблемите по темата, а именно: историята и институциите на Генуезката република, нейните политически и търговско-стопански отношения с Българското царство и българите, диаспората и присъствието на последните в Генуезката република и колониите ѝ.

С. Хинковски внася яснота по редица спорни или по-малко изяснени въпроси, отнасящи се до: значението на войната в проливите за

отношенията между България, Сърбия и Византия през 1348-1355г., превърнала Генуа в основен фактор по Черноморието, причините за генуезката търговия в българските земи, начина на осъществяване на тази търговия чрез нейните колонии и др.

Несъмнено основните приноси в дисертацията са направени в Четвърта глава, посветена на българската диаспора и присъствие в Генуезката република и нейните колонии. Преди всичко бих искала да подчертая, че тя е разработена въз основа на публикувани вече документи и на новоиздирени от самия докторант документи по време на работата му в Генуезкия архив. В тази част са открити пътищата на проникване на българи в Генуа и колониите ѝ. Посочва се също така социалният състав на българските заселници. Уточнява се, че това са били свободни българи, наемани като моряци и занаятчии. Отбелязани са и случаите на попадане на българи в генуезките колонии чрез смесени бракове. Направена е и аналитична преценка на българите роби, с които е търгувала Генуа, като е обърнато внимание на факта, че това са били предимно жени и млади хора, набирани от различни области.

Горепосочените приноси на дисертацията ми дават основание да дам своя положителен вот и да препоръчам на почитаемите членове на научното жури да присъдят на СИМЕОН ВАЛЕНТИНОВ ХИНКОВСКИ образователната и научна степен „ДОКТОР”.

31. III. 2015 г.

проф. д-р Милияна Каймакамова

София